

Știința tineretului

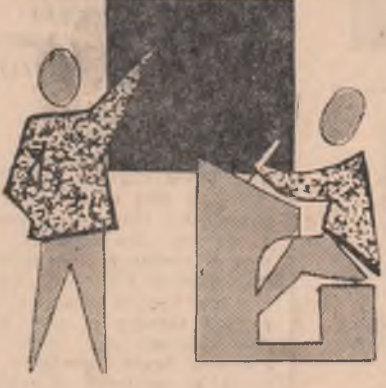
ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXII, seria II, Nr. 5211

4 PAGINI — 25 BANI

Vineri 18 februarie 1966

In anul școlar 1965-1966 numărul

ELEVIILOR ȘI STUDENȚILOR

cuprinși în învățământul de toate gradele este de

3.7 milioane

de 1.5 ORI MAI MARE FAȚĂ DE ANUL ȘCOLAR 1959-1960

NOI RECORDURI ALE ASPIRATORULUI „RECORD”

Pornind pe firul unor sesizări făcute de cititorii ziarului am analizat, într-unul din numerele noastre, calitatea aspiratorului de praft, unul dintre produsele de bază ale întreprinderii „Electromotor” din Timișoara.

A trecut de atunci mai bine de un an. Dintr-o statistică făcută de serviciul vânzării al întreprinderii rezultă că în această perioadă gospodinele au primit prin unitățile comerciale de stat peste 15.000 bucăți aspiratoare purtând marca „Record”. Fabricarea lui după cea mai modernă tehnologie i-a asigurat un bun „vad comercial” concretizat în numărul sporit de solicitări din partea cumpărătorilor. Beneficiarii au acum, după aproape trei ani de când s-a realizat primul aspirator de praft românesc, cu totul altă părere decât cea exprimată în articolul de care aminteam la începutul acestor rânduri. Citeva exemple: „De mai bine de un an folosesc aspiratorul „Record”. Dacă la început am avut o oarecare rețineră în privința calității lui, pe parcurs am avut însă numai satisfacții. Nu s-a defectat până acum niciodată, deși îl folosesc foarte frecvent”. (Natalia Voicu — București). „Numărul reclamațiilor la produsele aflate în termen de garanție e în continuă scădere” (I.C.R.M. — Timișoara).

De la controlul tehnic de calitate al secției unde se

realizează acest produs — micromotoare — aflăm că numărul reclamațiilor primite de la beneficiari în anul 1965 a fost, față de 1964, de aproape trei ori mai mic.

Asadar, bilanțul făcut la sfârșitul anului trecut arată o creștere simțitoare a calității, a performanțelor în exploa-

tovarășul Manolescu trebuie adăugat un amănunt. Deși ca aspect de prezentare aspiratorul „Record” nu diferă prea mult de cel fabricat în urmă cu trei ani, din punct de vedere constructiv el este totuși un produs nou, realizat după cele mai exigente cerințe în construcția de micro-

cind începem fabricarea unui nou lot de aspiratoare se au în vedere toate sesizările și propunerile de îmbunătățire făcute de beneficiari, observațiile pe care le facem zi de zi în procesul de fabricație. Să luăm, de pildă, actualul lot aflat pe banda de montaj. Printre altele, la bobinajul rotorului s-a eliminat complet posibilitatea apariției unui număr neuniform de spire, fapt care influențează pozitiv regimul de funcționare. Infășurarea conductorului pe pachetul de tole al rotorului se face acum cu ajutorul unor mașini automate de bobinat. Această noutate în tehnica confecționării bobinajului micromotoarelor a avut un dublu efect: se realizează un bobinaj uniform care micșorează numărul defectelor, tensiunea din fir este uniformă pe întreaga lungime, asigurându-se astfel încă de la această fază o echilibrare dinamică mai bună; productivitatea muncii crește la ope-

V. DINULESCU

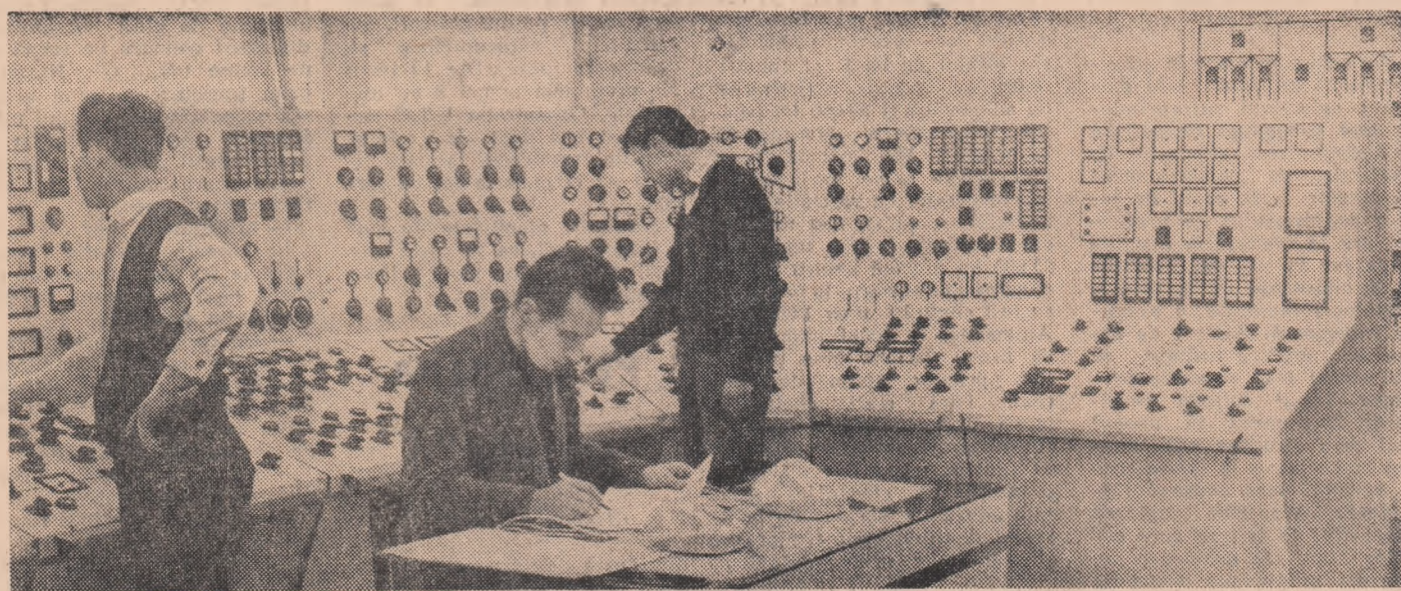
(Continuare în pag. a II-a)

- Buletinul „neutr” de calitate își spune cuvântul
- Electronii: controlori exigenți

tare. „Modificările făcute în cei trei ani care au trecut de când a fost semnat actul de naștere al primului aspirator — spunea tovarășul inginer DUMITRU MANOLESCU, șeful secției micromotoare, dau aspiratoarelor siguranță în exploatare, iar beneficiarilor încredere în produsele noastre”.

La scurta dar cuprinzătoare caracterizare făcută de

motoare. Explicațiile tehnice de rigoare le primim din partea tovarășului inginer ION CĂRBUNARU, proiectantul produsului. „După părerea mea actualul motor de antrenare al aspiratorului și sistemul hidraulic reprezintă tot ceea ce e mai nou în construcțiile de acest gen. Și aceasta numai pentru că de-a lungul anilor s-au adus mereu îmbunătățiri constructive. Atunci

In camera de comandă termică nr. 2 a Termocentralei Galați

Foto: S. VIOREL

Pe „muzica scuzelor”!

Sînt 14 ani, de când în curtea unui cetățean din satul Onești, se bătea primul țărșuș al viitorului oraș. Se numea VOM, adică, „virful O al magistralei”. Toată topografia viitorului oraș s-a orientat în jurul lui.

Un oraș tânăr, cu locuitorii tineri și foarte tineri, dornici de a cunoaște cel mai multe, de a veni cit mai des în contact cu arta, cu literatura, cu știința. Înaltul nivel de tehnicitate la care sînt construite combinatele (chimic și de cauciuc), termocentrale, rafinăria, impun acestor tineri o continuă perfecționare. Clasele liceilor

sînt frecventate de aproape 1.000 de tineri. Deci, o populație cu crescînde nevoi spirituale. Cum sînt satisfăcute ele? Care sînt posibilitățile, prilejurile, oferite acestor tineri, veniți din toate colțurile țării, pentru a se cunoaște, pentru a se distra? O primă impresie chiar la ieșirea din gară, Panoul publicitar este gol. Sînt goale serile orașului sau organizatorii au uitat să ne pună în temă? Întreaga viață cultural-artistică a orașului este polarizată în jurul clubului „Constructorul”, al casei orașenești de cultură, a celor două cinematografe (la care filmele se schimbă de două ori pe săptămîna). Ne propunem să infă-

țișăm cîteva aspecte fără să neglijăm exigențele mereu crescînde ale tinerilor din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, ținînd seama de condițiile actuale (se află în construcție o spațioasă casă de cultură). Deși tînăr, orașul a început să aibă tradițiile sale culturale. Formația de teatru, devenită teatru popular, pășurii de la casa de cultură au obținut premii la concursurile republicane. Formațiile celor două combinate s-au afirmat în viața cultural-artistică din oraș. Simpoziunile, concursurile, serile culturale-distractive, montajele literare și, în general, activitățile clubului „Constructorul” (situat lângă colonia constructorilor) au că-

pătat tradiție. La această tradiție a contribuit și comitetul U.T.C. de la Complex care nu se rezumă doar la rolul de mobilizator al tinerilor la activitățile clubului. Membrii comitetului au o participare activă la întocmirea planurilor, la discuția viitoarelor manifestări, la susținerea lor. Din păcate, datorită capacității clubului și așezării sale mai izolate de oraș, clubul este frecventat numai de constructori.

În celălalt capăt, la casa orașenească de cultură te întîmpină formula „Spațiul nostru este impropriu. Cînd oamenii au asemenea condiții de confort în locuințe este greu să-i atragi în sala noastră de spectacole”. Nimeni nu contrazică un asemenea argument. Dar pînă la construirea viitorului local cu investiții puține și cu mai mult spirit gospodăresc s-ar fi putut repara cele cîteva podele stricate. Dar, uneori în spatele formulei de mai sus se ascunde comoditatea, lipsa de fantezie în găsirea unor subiecte și forme variate de activitate complexă... Concluziuni: ni se pare planul din luna ianuarie. În el au fost înscrise 20 de manifestări. Dintre acestea doar patru au depășit stadiul de intenții: o

VIORICA GRIGORESCU

(Continuare în pag. a II-a)

OAMENI LA CÎRMA FLUVIULUI

REPORTAJ
DE
ILIE PURCARU

Pag. a III-a

Deasupra cerului, dedesubt apele fluvului. Între ele — un zbor curajos spre marele batardou celular al adpostului cîrma se va construi batajul hidrocentralei

Foto: ION CUCU

PIERDERI... PLANIFICATE

DEFICITUL
G.A.S. OȘORHEI
ȘI DEFICIENȚELE
TRUSTULUI
G.A.S. CRÎȘANA

Într-o situație întocmită de Trustul G.A.S. Crîșana, privind producția de lapte realizată pe prima lună a anului, gospodăria de la Oșorhei se află pe ultimul loc. Faptul, se pare că nu supără pe nimeni. Am aflat că la sfîrșitul anului 1965 planul producției de lapte a rămas tot neîndeplinit. Care sînt cauzele? După explicațiile oferite de G.A.S. Oșorhei, lucrurile au o motivație. Adică: „G.A.S. Oșorhei este o unitate nouă, înființată de trei ani, oamenii nu au prea multă experiență, de aceea, chiar Trustul regional a planificat-o cu... deficit”.

Dacă zăbovesți mai mult printre oameni și cercetezi cu mai multă atenție lucrurile, nu mai poți fi de acord cu „justificările”. Descoperi că la baza rezultatelor slabe (dinaintea noastră oasă organizare a muncii, lipsa de preocupare pentru valorificarea resurselor existente).

De fapt, după explicațiile oferite de G.A.S. Oșorhei, lucrurile au o motivație. Adică: „G.A.S. Oșorhei este o unitate nouă, înființată de trei ani, oamenii nu au prea multă experiență, de aceea, chiar Trustul regional a planificat-o cu... deficit”.

ION MARCOVICI

(Continuare în pag. a II-a)

Primirea de către tovarășul Nicolae Ceaușescu a ambasadorului Republicii Socialiste Cehoslovace

Joi, 17 februarie 1966, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit în audiență de prezentare pe Cestmir Cisar, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste Cehoslovace la București. Cu acest prilej a avut loc o discuție prietenească.

UTILAJE AUTOMATE

În unitățile aparținînd Ministerului Industriei Construcțiilor continuă acțiunea de modernizare a utilajelor. La una din liniile tehnologice pentru producerea cimentului de la fabrica din Fieni se așază de sfîrșit montarea unei instalații automate cu ajutorul căreia se pot efectua mai multe operații, printre care măsurarea cantității materialului din cuprător, controlul temperaturii cuprătorului în exterior, reglarea automată a tirajului și a presiunii gazului. (Agerpres)

NIMENI NU ȘTIE APROAPE NIMIC

Discutam, cu civa timp in urma, cu Eroul Muncii Socialiste Ștefan Tripsa, maistrul principal la oțelăria nr. 2 a Combinatului siderurgic Hunedoara. Imi povestea despre pregătirea elevilor de la școala profesională, atenția cu care sînt înconjurăți de către colectivele de muncă alături de care își desfășoară practica în producție.

— Mă doare însă sufletul — mărturisea dînsul — cînd observ că unii muncitori nu se poartă frumos cu ucenicii, că le vorbesc urît sau pur și simplu nu-i ajută. Este o atitudine profund greșită. Pentru că trebuie să ne fie foarte limpede: ucenicii noștri sînt viitorii noștri tovarăși de muncă, schimbul nostru de mine. O vorbă înțeleaptă din popor spune: „Cum îl creștii, așa îl ai” — și nouă nu trebuie să ne fie indiferent cum îi creștem.

Nu îmiplător am amintit această discuție. Ea vine ca o replică unei alte discuții la care am asistat zilele trecute la Uzinele chimice „9 Mai” din București.

Dar mai întîi să relatăm faptele. Patru elevi ai Grupului școlar chimie din Capitală care își făceau practica la uzina amintită, au cerut însuși conducătorii școlii să fie transferați în alt loc. În sfîrșit, după multe peregrinări — de la Arșeni la Anzina — cum mărturisea, nu fără haz, unul dintre elevi, locul a fost găsit: Fabrica de mase plastice „București”.

Faptul pune totuși cîteva semne de întrebare:

- 1) Ce i-a determinat pe elevi să ceară această transferare în mijlocul anului școlar? Ei au doar un contract încheiat cu uzina pentru întreaga perioadă școlară de practică.

- 2) De ce școala a acceptat atât de ușor această cerere?
- 3) Cum se explică faptul că fără să analizeze situația, conducerea uzinei și-a dat a-vezul renunțînd la contractul încheiat? Lucrurile par să mai cîudeze dacă luăm în considerare faptul că uzina are mare nevoie de electricieni, meserie în care se pregăteau elevii respectivi, care, aflați în anul III, urmau ca peste cîteva luni să intre în producție.

Încercînd să lămurim aceste semne de întrebare, să dăm cuvîntul celor în cauză: Tată părearea, în colectiv, confirmată de fiecare din cei patru elevi în parte. „Din prima zi am fost primii cu răceală. Tot din prima zi am fost puși la șters geamurile. Zilele următoare n-au fost de mai bun augur. Eram puși de

cele mai multe ori la muncă necalificate și mărturisim sincer că prea multe lucruri practice din meseria noastră nu știm. Ce ne-a intristat mai mult a fost atitudinea tovarășului maistru, a unor muncitori cu care lucram. Nu ni s-a vorbit niciodată frumos, apropozi. Sîngăciile noastre serveau giurilor de prost gust care se făceau pe seama noastră. Nu de puține ori am fost înjurăți, bătuți chiar. Desori eram trimiși după țigări, mîncare și alte cumpărături de care aveau nevoie a-nușii tovarăși din atelier. Recunoaștem că toate acestea s-au răsfrîm negativ și în atitudinea noastră. Am început

● Cum se face practica la Uzinele „9 Mai” București ● În pragul absolvirii, cît cunoști din meserie? ● Școala: „uzina nu se ocupă” Uzina: „noi am făcut ce se putea”

să absentăm de la practică, să devenim refractari”.

Ne-am adresat apoi conducătorii Grupului școlar chimie. Tovarășul ION BĂRBULESCU, director adjunct al școlii ne-a declarat:

„Cercetînd faptele am fost de acord cu cererea elevilor și am solicitat conducătorii uzinei să fie de acord cu transferul. Credeam că vom întîmpina greutăți. Am constatat cu surprindere că uzina se dispensează lesne de vîntoarele ei cadre calificate. De fapt nu este vorba despre nîci o ciudățenie. Este, după părerea mea, reacția firească a unei uzine care nu s-a ocupat de elevii-practicanți așa cum trebuie. Răspunderea concretă cred că o poartă tovarășul maistru Toma Constantinescu, șeful atelierului electric. Întotdeauna elevii s-au plîns de atitudinea dînsului, de faptul că-l brushează, le vorbeste urît, îi insultă. Iată un exemplu concret. Elevul Buruga Gabriel care a făcut anul trecut practică la această uzină a fost înjurat și bătut de către maistrul. La începutul acestui an Buruga s-a transferat la altă uzină. Elevii se mai plîng că desji sînt în anul III, n-au reușit încă să deprîndă meseria, deoarece nimeni nu s-a ocupat de ei, mai mult, au fost puși în repetate rînduri la muncă necalificate”.

Am făcut o vizită în uzină, lăte pe scurt filmul discuțiilor purtate aici.

CONSTANTIN GRIGORAȘ, șeful serviciului personal și învățămînt: „Întotdeauna am avut greutăți cu elevii-practicanți. Ei, probabil, nu au dat toată atenția cuvenită propriei lor pregătiri. De altfel, și maistrul e cam obraznic în felul lui”.

La întrebarea noastră dacă nu se putea întreprinde nimic în legătură cu atitudinea maistrului, tovarășul Grigoraș ne ripostează: „Ce măsuri să luăm împotriva lui, cînd conduce un atelier?”

Ing. ION OLTEANU, șeful producției: „Atîndinea maistrului n-a fost cea mai justă.

De asemenea, nici conducerea școlii nu a urmărit sistematic desfișurarea practicii elevilor în această uzină, și ca atare, nu a intervenit energic încă din primele săptămîni pentru îndreptarea lucrurilor.

O îndoire însemnată în privința urmării bune desfășurării a practicii elevilor în producție o avea și organizația U.T.C. din uzină. Tovarășul Mihai Dumirescu, secretarul comitetului U.T.C. al uzinei, încerca să arate că a vrut să-i invite pe elevi la o adunare generală, intenționat să discute cu părinții lor toate „Nu s-a făcut nimic din toate proiectele” — mărturisea dînsul. Profesora Mihaela Gheorghiu, secretara comitetului U.T.C. al școlii adăuga: „Cei patru elevi nu sînt ucenici. În ce ne privește, ne-am interesat mai puțin de problema practicii în producție a elevilor. Nu am luat pînă acum legătura cu uzina...”

Între cele două comitete s-a așezat, asadar, o barieră greu de trecut. Dincolo de această barieră, însă, dincolo de disputa uzină-școala își face loc o îndreptățită întrebare: ce trebuie făcut, ce măsuri trebuie luate, încotro trebuie îndreptate cu precădere atenția, eforturile pentru ca asemenea lucruri să nu se mai întîmple, elevilor să le fie asigurate condiții normale de pregătire practică în producție? Nădăjdindu-mă că școala, dar mai ales conducerea Uzinei „9 Mai” vor analiza lucrurile și vor găsi soluțiile practice ce se impun în vederea pregătirii schimbului de mine la nivelul cerințelor producției.

ION ANDREIȚĂ

devenit un fapt de notorietate în Dobrogea, primăvara a intrat în drepturile ei legitime mai devreme ca de obicei. Zilele prielnice de lucru în această regiune, la jumătatea lunii februarie, au dat posibilitate lucrătorilor de pe ogoare să înceapă însămînțarea culturilor din prima urgență. Pe terenurile cooperativelor agricole din Mangalia, 2 Mai, Moșnești, 23 August și altele din sudul regiunii au fost însămînțate primele suprafețe cu borceaș, mazăre și orz. Terminînd reparatul tractoarelor și mașinilor agricole, mecanizatorii sînt gata pentru începerea lucrărilor cu toate forțele, îndată ce timpul va permite. După datele centralizate la Consiliul agricol regional, în primăvara această cooperative agricole de producție din Dobrogea vor însămînța cu diferite culturi furajere, mazăre, floarea-soarelui și porumb peste 280 000 ha.

De asemenea, nici conducerea școlii nu a urmărit sistematic desfișurarea practicii elevilor în această uzină, și ca atare, nu a intervenit energic încă din primele săptămîni pentru îndreptarea lucrurilor.

ION ANDREIȚĂ

Cercetătoarea Magdalena Grîba de la Institutul de speologie Emil Racoviță colectînd micile insecte colembole de pe cristalele de calcită din peștera Cloșcani

Foto: AGERPRES

În Dobrogea se însămînțează

De asemenea, nici conducerea școlii nu a urmărit sistematic desfișurarea practicii elevilor în această uzină, și ca atare, nu a intervenit energic încă din primele săptămîni pentru îndreptarea lucrurilor.

ION ANDREIȚĂ

INFORMAȚII

În Editura politică a apărut: **Bilanș însușitorilor marilor realizări** 48 p., 0,75 lei

Broșura cuprinde **Comunicatul Direcției Centrale de Statistică** cu privire la dezvoltarea economiei naționale a Republicii Socialiste România în anul 1965 și în perioada 1960-1965, precum și numeroase grafice.

Joi, 17 februarie, șefii misiunilor diplomatice acreditate la București au vizitat Institutul de Infirmități Microbiologice al Academiei Republicii Socialiste România. Exemplele au fost date de acad. prof. Ștefan S. Nicolau, directorul Institutului.

Șefii oficiilor diplomatice au manifestat un viu interes pentru activitatea desfășurată în această instituție științifică pusă în slujba ocrotirii sănătății.

La sediu C.C. al U.T.C., tov. Vasile Nicociușu secretar al Comitetului Central a primit o delegație a organizației de tineret „Ghana Young Pioneers” din Ghana, condusă de Jonathan O. Tetteh, șeful Departamentului internațional al acestei organizații, care, la în-

viatația C.C. al U.T.C., face o vizită în țara noastră.

Ambasadorul R. S. F. Iugoslavia la București, Iaksa Petrici, a îmninat joi academi-cianului Gheorghe Mihoc, rectorul Universității din București, o colecție de cărți oferite de Universitatea din Belgrad. Colecția cuprinde aproape 100 volume referitoare la istoria, cultura și știința iugoslavă.

Rectorul Universității bucureștene a mulțumit călduros ambasadorului iugoslav pentru această donație.

Noua piesă montată la Teatrul „Barbu Delavrancea” din Capitală se intitulă „Articul de la Dopol perfect” și aparține scriitorului Ion Băieșu, care își face astăzi debutul în dramaturgie. Regia spectacolului a fost încredințată lui Mihai Berceș de la Teatrul Național „I. L. Caragiale”. Realizarea premiilor își mai dau concursul arh. Vladimir Popov, autorul decorurilor, Gabriela Neșariu, care amănăș achilele de colu-ne, Dina Petrescu - ilustrația muzicală și Vera Brucă-Cloșcani, plastica mișcărilor scenice. Din distribuția premiei au făcut parte: Dem. Rădulescu, de la Teatrul Național „I. L. Caragiale”, Constantin Răschior, Maria Burles, Dominic Stanca, Marius Băulescu, Traian Păruș, Andreea Năstăsescu, Ion Nicu, Dimitrie Ducea, Adrian Petriche, Costin Priscoveanu, Lucrăția Racoviță și alții.

La sediu C.C. al U.T.C., tov. Vasile Nicociușu secretar al Comitetului Central a primit o delegație a organizației de tineret „Ghana Young Pioneers” din Ghana, condusă de Jonathan O. Tetteh, șeful Departamentului internațional al acestei organizații, care, la în-

CĂRȚI NOI

Tudor Argehezi: SCRIERI

Editura pentru literatură, continuînd seria prezentată în condiții grafice excelente a operii lui Tudor Argehezi, a pus în circulație volumele 10 și 11 cuprinzînd scrierile în proză ale maestrului. Dacă romanul Lina cuprins în volumul 11 este deja cunoscut și de cea mai tinăra generație de cititori, în schimb, volumul al zecelea pune la dispoziție cititorul mai nou peotrul în proză Căminul Buna-vestire. De fapt, scrierile grupate sub acest denumire sînt o suită de necrutătoare pamflete procurate verbului argehezi din speciele nefructe și hilare ale unei societăți sclerozate. Lectura lor îmbogățește tinărul cititor imaginile complexă a celui mai mare scriitor român în viață.

Lewis Carroll: PERIPETIILE ALISEI ÎN ȚARA MINUNILOR

Editura Uniretului, cam datorită micilor cititori, prin tipărirea cărții scriitorului englez Lewis Carroll, *Peripetiiile Alisei în țara minunilor* răspunde unei obligații principale a planului său editorial. Lumea minunilor în care sînt conduse atonul cititorii — copil, este un univers creat cu generoasă fantezie și unor subtilități. Rescriem aici dedicația autorului făcută tovarășilor de vîrstă și de joacă din vremea acestei cărți: „Alis, în mîna-ți bîlnă la / Copilăreșcu basm și pune / Lingă căruțele-ți viștri, ce amînărea / Cu vîrăbă împleți-n cupine — / Ca pe un pînă mînușă / Într-o călătorie / Pe-deapătăți meleag, sîdu cîndva s-aduce.”

Iaroslava Blăzkova: INSULA CAPITANULUI HAȘAȘAR

Încălțînd spre avatură al spre evadarea în aerul tare al naturii își răspunde cartea tinerilor scriitori slovaci, autoarea de mare popularitate în țara sa, Iaroslava Blăzkova. Din paginile ei, cititorii plonieri pot face cunoscută cu întîmplările prietenilor lui David și învia o serie de lucruri folositoare, instructive.

Culegerea de studii: „MATEMATICA ȘI CUNOAȘTEREA ȘTIINȚIFICĂ”

Zi de zi, întreaga evoluție a dezvoltării științifice, demonstrează puternică pătrundere a matematicii în cele mai diverse domenii ale cunoașterii umane.

De cîteva ani, pe lângă Institutul de matematică și Facultatea de matematică a Universității funcționează un seminar dedicat dezbaterii cîtorva dintre marile probleme legate de evoluția matematicii, rolul ei în cunoașterea științifică contemporană. Recent, Editura științifică a unit într-un cuprînzător volum editat sub titlul „Matematica și cunoașterea științifică”, 17 dintre cele mai interesante referențe prezentate în cadrul acestui seminar, incluzînd într-o primă parte 8 studii logice de unele probleme filozofice generale ale matematicii (primite care unele considerăm generale asupra metodelor matematicii).

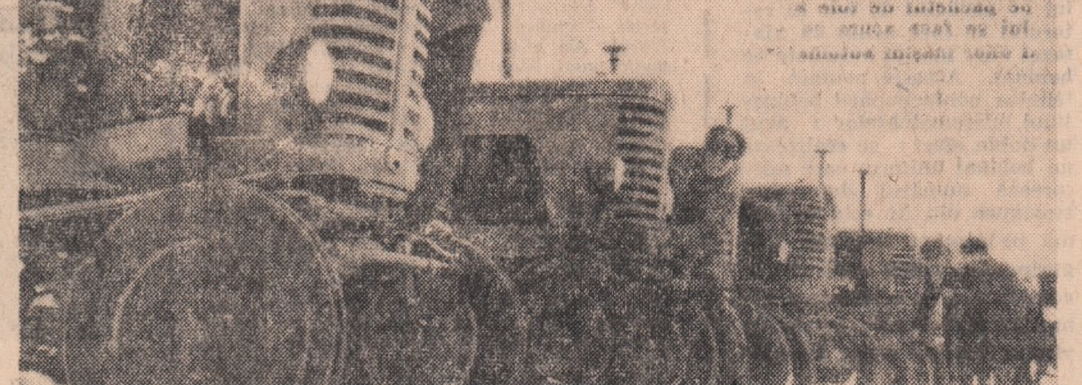
Programul de astăzi începe la ora 17 cu lucrările prezentate de București (tineret) și Daugava Riga (U.R.S.S.) — Spartak Pilsen (R. S. Cehoslovacă).

În turneul internațional de fotbal de la Buenos Aires echipe independente a dispus cu scorul de 3-2 (2-0) de Spartak Praga. (Agerpres)

TR. P.

CINEMATOGRAFE

- TOM JONES**
rulează la Patria (orele 9,30; 12,30; 16,15; 19; 21,30), București (orele 9,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Feriivar (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,15; 21,15), Modern (orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30)
- DEPĂȘIREA, completare SI ACUM PUTINA GIMNAS-TICA**
rulează la Festival (orele 9; 11,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15), Floreasca (orele 10,30; 13; 15,30; 18; 20,30), Rahova (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30)
- PROCESUL ALB**
rulează la Republica (orele 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15)
- CALEA VICTORIEI SAU CHEIA VISURILOR, comple-tare. BAIATUL SI FURTUNA**
rulează la Lucașfăru (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45), Exceltor (orele 10; 12,15; 15,30; 18; 20,30)
- CE SA ÎNTIMPLAT CU BABY JANE?**
rulează la Sala Palatului (orele 16,30 și 20), Capitol (orele 9,30; 12,15; 15,30; 18,15; 21), Grivița (orele 9,30; 12,15; 15,30; 18; 20,30), Gloria (orele 9,30; 12,15; 15; 17,45; 20,30)
- PINGVINUL**
rulează la Victoria (orele 10; 12; 14,15; 16,15; 18,15; 20,30)
- A TRECIU O FEMIE ÎN CINEMASCO — completare ELEVUL DE SERVICIU**
rulează la Central (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30)
- ULTIMUL MILIARDAR SI COMPLETARE SCULPTORUL SI TIMPUL**
rulează la Lumina (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45)
- DUMINICA LA NEW YORK**
rulează la Union (orele 11; 15,30; 18; 20,30)
- PARISUL VESELE**
rulează la Dolna (orele 10; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45)
- AUTORIZATA DE CĂSĂTORIE**
rulează la Giulești (orele 16; 18,15; 20,30)
- MUNCILE LUI HERCULE**
rulează la Dacia (orele 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21; 23,15; 18,30; 20,45)
- ULTIMA CALVADĂ SPRE SANTA CRUZ**
rulează la Buzescu (orele 8; 10; 12,15; 15,30; 18; 20,15)
- TRAGETI ÎN BEANISLAS**
rulează la Cosmos (orele 14; 16; 18; 20,15), Vitan (orele 11; 18; 18,15; 20,30)
- VIZITA**
rulează la Bucuși (orele 9,45; 11,45; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Morita (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21), Melodica (orele 9,45; 12; 14,15; 16,30; 18,45; 21)
- CATIEADA NEAGRĂ — ci-nemasco**
rulează la Unirea (orele 16; 18,15; 20,30)

Mecanizatorii de la G.A.S. Drăgănești-Olt, re giunea Arges, au terminat reparatul tractoarelor și mașinilor agricole care vor lucra în campania de primăvară. În fotografie: se fac ultimele verificări

Foto: AGERPRES

Noi recorduri ale aspiratorului

„Record”

(Urmare din pag. 1)

rația respectivă cu circa 700 la sută”.

Tovarășul inginer NICOLAE ȘINȚION, tehnologul produsului, făcea următoarea remarcă:

„Un aparat electrocasnic se apreciază nu numai după nivelul tehnic de execuție ci și în funcție de precizia în exploatare și, îndeosebi, cît timp își păstrează caracteristicile funcționale inițiale. Pentru a realiza un asemenea deziderat, pe care-l consider deosebit de important, fiecare aspirator este „obligat” să treacă printr-o serie de încercări.

Controlul este asigurat de aparate dintre cele mai moderne. Rotorul motorului, de pildă, se controlează înainte de montaj, la un aparat electronic „Rotoscop” construit de un colectiv al Institutului Politehnic Timișoara. Aici sînt depistate toate defectele — scurt circuit între spire sau lamele, legături deplasate sau inversate etc. Pe baza experimentelor ne-am propus ca, începînd din trimestrul doi, să folosim o mașină electronică de bobinat rotoare, procedeu care va asigura o precizie net superioară acestei operații”.

Colaborarea dintre Institutul Politehnic Timișoara și întreprinderile s-a extins și în alte domenii. În laboratoarele institutului se fac probe de încercări la conductorul folosit la bobinarea electromotoarelor. Așa se face că acum fiecare lot de materiale este însoțit și de așa zisul „bulletin „neutr” pentru calitate”.

dențiat în întrecerea socialistă.

Din cele constatate la „Electromotor” un fapt este evident: colecțiivul întreprinderii este preocupat deopotrivă de îndeplinirea sarcinilor de producție, de perfecționarea produselor — în cazul de față a aspiratorului de praaf — pe care le realizează. Studiile ce se fac în prezent, soluțiile ce se adaptează la o bază o tehnologie înaintată, o execuție superioară. Alături de aspectele pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea. Este vorba în primul rînd de instituirea unui control mai riguros la fazele care se execută încă manual (închiderea ancoșelor, izolarea legăturilor la ieșirea spre colector etc.). De asemenea, se cere un studiu mai temeinic care să răspundă direct proiectelor pozitive arătate, se mai ridică însă și unele probleme care și solicită rezolvarea

Reportaj
de ILIE PURCARU
PE ȘANTIERUL
HIDROCENTRALEI
DE LA
PORTILE DE FIER

GHEŁASE EUGEN este mecanic de macara. Dar el este, în același timp, unul dintre constructorii în minile cărora stau — dacă vrei! — înseși destinele șantierului, sau cel puțin o bună parte din ele. Vibrosoneta comandată de macaraua sa ținează în apele fluviului, în stâncile din adâncuri, palplanele de oțel ale celulelor batardoului.

Punctul central al bădăliei, cel mai spectaculos, cel mai dramatic, se află în mijlocul Dunării. Fotografii: ION GUGU

OAMENII LA CÎRMA FLUVIULUI

Într-o Portile de Fier. Noaptea se prelungește până târziu, în mijlocul dimineții, către amiezii. Dunărea se așază cu cerul, trimbe groase de abur și fum întindecă ziua. În peisajul fantomatic, suprastrăsturat, munții se decupează ca niște plămuri reale, agitate de cîntul năpraznic, care atinge uneori 140 de kilometri pe oră. Văzeturile sursă de fluviului are ecouri de peșteri și prăbușiri de straturi geologice. Serile, mai ales, o canonadă neîntreruptă urcă din orizonturi secrete, se aud explozii minoase dinspre Cazane; tauri de apă se țesează de tauri de stînci, detunând cu scuturi de apă și mușcând și sfărîmînd rocii și falii granitice, cu putere de diluivă dezlănțuită.

În acest peisaj de tăceri minerale, străbătut de singele iute al cîntului, în această pustietate de apă și gheturi care încercuiește înțreg orizontul, oamenii muncesc, creează, iubesc, se prind în lupte dramatice, visează tîrziu adesea neliniștite, isprăvite diminețile în fapte eroice, fac planuri pasionate de viitor.

de undeva, de pe o altă planetă. Pricelistele tremurătoare prin ceața fluviului, iscînd miraje de o secundă, desvelindu-ți alt unghi și altă culoare, mai înainte ca prima senzație să te umple deplin. O fulgurare prîpîită de imagini, care prîpîie comentariu muzical. Simți nevoia să auzi în surdina, ritmată după curgerea mareasă a fluviului, o melodie cu accente eroice.

Dar muzica e cuprinsă în întreaga această construcție, și armonia ei te înclină, mai ales atunci cînd — străbătînd podul de pontoane care o leagă de tîrm — o contempli dinăuntrul ei, din mijlocul freazălului de muncă și viață existente aici.

Stau pe puntea navei-platformă nr. 2, asistînd la fixarea lungilor stîngii metalice — palplanele unei celule — cu rădăcinile înfipte în stîncă subfluvială. În jurul meu, pe bord, se mișcă mecanici,

ma, un om. E un om tânăr, a cărui față smeadă, cu pomeții reliefați, se deosebește nemiscată prin geamul cabinei; numai ochii îi ard. Ochi mari și limpezi, care par a ține în cumpănă întreaga viață a navei și a celulelor de oțel ce se zidesc pînă de-a parte, pe fluviu; ochi care par a ține în cumpănă întreaga mișcare de oameni și fapte, sancționîndu-le pe toate cu o mișcare rezoluțivă a sprincenelor. Buzele îi sînt strîmte într-o crispare seceră, iar mințile îndestilate pe colanul masinii — sînt albe, goale de sine, într-un efort nu atât fizic cît al maximei încordări și atenții.

Omul acesta este un tânăr. Tânăr, deși veteran al marilor șantiere (a lucrat la Bicaz, la hidrocentralele de pe Bistrița și la Argeș). Ghețase Eugen este unul dintre constructorii în minile cărora stau, fără exagerare corbind, înseși des-

care traduce un temperament pasionat (e, totuși, un om foarte tînăr, încă n-a implinit 30 de ani!), disciplinat prin hotărîrea muncii, prin conștiința școlii. Pare, într-adevăr, un veritabil comandant, așa cum stă acolo, în cabina de sticlă, scrutînd fluviul pe toată întinderea lui. Cunoaște, desigur, orgoliul succeselor, bucuria aceea țirîlă, greu de exprimat în cuvinte, a constructorului de profesie, care-și vede cu ochii înfăptuirea, crescînd din ape ca într-o tulburătoare geneză. La Bicaz a construit batardoul pe Bistrița, apoi barajul; tot așa, la cîteva hidrocentrale de pe Bistrița, apoi la Argeș. Iar acum, pe cel mai mare șantier al României socialiste, ține în cumpănă — cu ochii și mințile pline de încordare — destinele unei construcții de bază, care va sta la temelie viitoarei hidrocentrale.

tul vibrosonetei acoperă vîietul fluviului, ca expresie a unei alte puteri.

Între timp, pe puntea navei-platformă se întîmplă o mie de alte lucruri. Mecanicii și electricienii supraveghează funcționarea motoarelor și a aparatelor; scafandrii se schimbă din oră în oră, aducînd vestea că dedesubt „totul e-n regulă”; echipa de intervenții pentru lupta cu ghețurile (artificierii înarmați cu explozive, muncitorii cu rîngi vîșo) scrutază, rînduie la posturi, epule de culoarea cenușii lăptoasă a perlei, apucînd din ochi dimensiunile sloiurilor ce le străbat; sînt periculoase ori nu? Între timp, pe bordul dragii „Tarcu”, aflată la cîteva sute de metri mai încolo, în joslul fluviului, bătrînul comandant Maria Constantin, care a venit cu draga de la Bicaz (unde a lucrat 8 ani încheiați), figură blajină de

un an, de-a dreptul din facultate) se gîndește la soția sa, internată la maternitatea din Tr. Severin. Se gîndește la soția sa, care trebuie să nască dintr-o clipă într-alta, poate chiar în această clipă. Niemi, însă, nu vede gîndurile, oamenii vîd doar un tînar cu figură copilăroasă, îmbrăcat într-o șubă gigantică, un șef de schimb care știe ce vrea, care-i toldează acolo unde-i nevoie de el, rezolvînd prompt situațiile încurcate, dînd comenzi ferme, clare, inteligente. Între timp, inginerul Gh. Zaharia, șeful lucrărilor de la construcția batardoului, străbate marile celule circulare umplute cu balast impietrit. Îl însoțește unul dintre adjuții săi, tînarul inginer Virgil Nicoadă. Amîndoi discută însuflețit, se opresc, dau din mîini, pomesc țărăși la drum, se despart, se apropie; cîzuli de departe, în suhele largi care-i fac să pară aproape rotunzi, par două păpuși mecanice, angrenate într-un balet burlesc. Acești oameni se cunosc demult, de pe alte mari șantiere; ultima oară au lucrat împreună la Argeș. Se cunosc perfect, fiecare din ei știe exact ce vrea și ce poate omul de lângă el, au împărțit, pe din două, mi de ore de muncă, de bucurii și necazuri, de emoții și căutări. La Argeș, au lucrat împreună la batardou, și batardoul de acolo a fost gata înainte de termen. Aici, au intrat în anul 1966 cu trei celule construite peste plan. Nicoadă a învîdat, în tot acest timp, să cadă în toacă și șeful lui un constructor dintre cei mai iscuți, remarcabili, înainte de toate, prin talentul, prin arta organizării. Oamenii care îi priocesc discută știu că din această discuție va ieși cu siguranță, în clipele următoare, o nouă cerere-i priocete pe toți, o metodă mai bună de lucru sau de organizare a lucrului, un plus de frumusețe și de trăinicie în munca lor.

Între timp... Dar cite nu se petrec, într-un timp — fie și numai de cîteva clipe — pe marea insulă de oțel plantată de oameni în mijlocul fluviului?

M-am retras, pe podul de pontoane, la tîrm. Priocesc, încă o dată, spre fluviu, prin pinza de abur și fum a dimineții de iarnă. Construcția-insulă, somptuos decorată cu imagini industriale, vibrend de ecourile unor complexe activități, ametoare prin mișcarea de oameni ce-o presupun, pretinde comentariu muzical.

Ascult zvonurile diferite instrumente, pe care

fluviul le concerteste în registrul său graț, conducîndu-le spre o unică rezolvare de simfonie.

Asaltul marii construcții e-n toi.

Dar zidirea batardoului este numai o colona în marșul impetuos al marii construcții. Spectaculosul rezidă, aici, în planuri care se întretaie, se sup, într-un amestor joc de contraste. În vreme ce, desprinzîndu-se din decize și planuri, o parte din contururile viitoare hidrocentrale coboară, într-o largă mișcare de translație, către fluviu, instalîndu-se în apele lui, alte contururi urcă spre înălțimi, se mută pe munții din preajmă, Peisajul se modifică, se redimensionează în egală măsură pe verticală. Suspendat în console implintate pe cerșanturi abrupt, drumul asfaltat care face legătura între Oltenia și Banat pare, la ora de față, o arpiță albă a muntelui. Vechia șosea, paralelă cu fluviul, s-a multiplicat într-un păienjenis de căi carosabile călțate pe munți, și pe care autocamioanele încărcate cu utilaj și materiale se roteșc într-un carusel halucinant. Numeroase tunele înaltează, la rîndu-le, în inima muntelui; viaducte grațioase, din piatră albă sau fumurie, fac salturi de căprișor peste prăpăstii și văi de rîuri.

Pentru ce se vor străbate aceste fire de comunicație atunci cînd marea baraj va fi gata, înălțimea de azi va apare ca un miraj. Atunci, valurile însușmate ale fluviului, al cărora nivel va crește cu 33 de metri, vor curge pe sub banda de asfalt, așa cum se va vedea în toate celelele de azi. Tunelurile din munți se vor afla la nivelul priocirii, pilonii viaductelor vor dispore sub ape. Printr-un efort suprem și îndelung elaborat, miile de constructori vor înfige muntelul, pînă la bria, în valuri.

Decamdată, însă, bădăliea se dă pe creștea, pe înălțim. Iar în această bădălie, cuvîntul hotărîtor a partine minerilor tuneliști. Grațioase de muncă de la tuneluri impresionează prin numărul de recorduri. Galeria de creștea a tunelului „Alion” — spune un astfel de grafic — a fost străpunsă cu 20 de zile înainte de termen... Cu 27 zile mai devreme a fost străpuns tunelul „Bah-

na”. Cu 15 zile mai înainte de termenul prevăzută, tunelul „Moșu”.

Secretul acestor rapide înaintări stă în metodele de lucru avansate. Una dintre cele mai moderne cetăți hidroenergetice ale lumii se construiește cu metode pe măsura ei, noul spunînd „prezenți” pretutindeni, în panoramele largi ca și în detaliu.

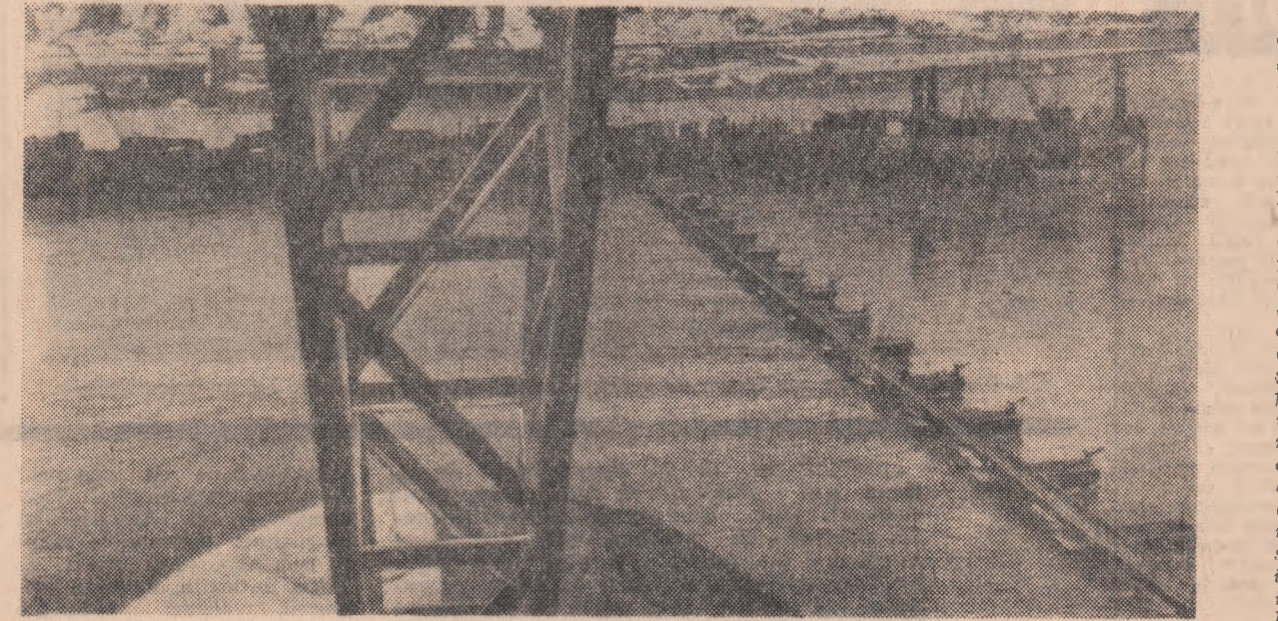
La unul din aceste tunele, la „Babele”, într-un decor sălbatoc de stînci incremenite-n convulsii, printre zăpezi spulberate, lășind să se scurgă la suprafață, ca un singe cald, rășularea pămîntului răscolat în adîncuri, l-am cunoscut pe Petre Leterna, șeful unei brigăzi de mineri-tuneliști cu vechi famă printre constructori. Aici, la „Babele”, abia au început străpunerile; înainte au lucrat la „Moșu”, în condiții naturale dificultose, pe care le-au biruit printro mecanicizare la maximum a proceselor tehnologice. Metoda de excavație, cunoscută printre mineri sub denumirea de „belgiană”, a fost îmbunătățită de ei, excavîndu-se bolta tunelului „la profil total”. Sterilul a fost încărcat cu mijloace mecanice, cu mașina de încărcat acționată cu aer comprimat (randament: 20 m.c. pe oră); în sfîrșit, au instalat o stație centralizată pentru producerea aerului comprimat electric, compresore cu un debit de 45 m.c. pe minut la o presiune de 7 atmosfere. Acestea toate mi le povestea Petre Leterna, bărbat în puterea vîrșitei, minier de peste două decenii, care și-a început cariera cu roaba și tîrnăcopul rudimentar. Locul în care muncesc acum e undeva, lîngă fîrșul în care vor bate apele marelui lac de acumulare. Petre Leterna e unul dintre nemurătorii constructori care poartă în mîni, detaliată, harta întregii construcții a sistemului hidroenergetic, arhitectura de priocirii a viitorului la întreaga ei scară. Stîncile pe care le străpunge sînt, pentru el, preșterii care-l duc de imagini visate. De aici, poate, pasiunea, perseverența, seriozitatea ce-l însoțesc gerul zilnic al muncii; de aici, impresiionantele rezultate-recorduri care finalzează munca lui și a celorlalți mineri-tuneliști.

Pricînd, de pe versantul muntelui, către fluviu, de la gura tunelului „Babele” spre insula de oțel a batardoului celular, și legînd întreaga priteliește cu un fir nevăzut, ale cărui capete le țin mîini de mineri, de excavaționiști, de mecanici de macarale, de maștrii și ingineri, de soferi și scafandri, de marinari și geologi, și

**EPOPEEA
MUNTELUI**

**EPOPEEA
LINIȘTI**

**EPOPEEA
FLUVIULUI**

Vedere parțială a lucrărilor de pe șantierul Hidrocentralei de la Portile de Fier; orizontul de ape și munți a fost închis prin mari construcții metalice

Punctul central al bădăliei se află pe fluviu. Punctul central al bădăliei, cel mai spectaculos, cel mai dramatic, se află acolo, în mijlocul apelor, la construcția marelui batardou din celule metalice, la adăpostul cărui se va turna betonul barajului.

Văzută de pe tîrm, construcția e impresionantă. Pare o uriașă insulă, somptuos decorată cu imagini industriale; lîngă coșii fumegînde de fabrici (cosurile marilor platforme plutitoare între care se țesează, bătute cu vibrosonetele minoase adine, în stîncă subfluvială, palplanele de oțel ale celulelor batardoului), țîșnesc în sus brațele ștele de macarale, antene gigantice capînd fluviul de noiri care curge de-așupra fluviului. Se aud, zădrențuite de cînt, voci care se cheamă, strîgite și comenzi; se aud ecouri de mașini și metale, cusele de stînci loctie, fozniri grele de ape captive dirijate prin savante sisteme — rezonante ale unor multiple și complexe activități, ametoare prin mișcarea de oameni ce-o presupun. Efectul, în această pustietate de ape și ceruri, este acela al unei civilizații misterioase, parșugată aici

marinari și constructori, pușin o bună parte din ele. Vibrosoneta dirijată de macaraua sa bate, pe rînd, palplanele de oțel, înfundîndu-le adine în căruri, fixîndu-le în stîncile nevăzute. Unu, doi... Loviturile cad sacadate, puternice, într-un ritm mereu egal cu sine; stinghia de oțel e intrat pînă la bria în valuri. Unu, doi... De comenzile omului de pe macara, de mișcările lui, de dibăcia, intensitatea și durată acestor mișcări, depinde fixarea în bune condiții a palplaneșlor, de dînde munca scafandrilor din adine, a oamenilor legați în frîngii care veghează asupra etanșetății celulei; depinde însăși construcția batardoului. Unu, doi... Fața omului e nemiscată, numai ochii ard. Buzele îi sînt strîmte într-o crispare seceră,

tinele șantierului, sau cel puțin o bună parte din ele. Vibrosoneta dirijată de macaraua sa bate, pe rînd, palplanele de oțel, înfundîndu-le adine în căruri, fixîndu-le în stîncile nevăzute. Unu, doi... Loviturile cad sacadate, puternice, într-un ritm mereu egal cu sine; stinghia de oțel e intrat pînă la bria în valuri. Unu, doi... De comenzile omului de pe macara, de mișcările lui, de dibăcia, intensitatea și durată acestor mișcări, depinde fixarea în bune condiții a palplaneșlor, de dînde munca scafandrilor din adine, a oamenilor legați în frîngii care veghează asupra etanșetății celulei; depinde însăși construcția batardoului. Unu, doi... Fața omului e nemiscată, numai ochii ard. Buzele îi sînt strîmte într-o crispare seceră,

Unu, doi... Un pasionat? Un spirit rece, lucid, ambiționat, îndepărtat de orice prejudecăți pe care și le propune? (Mai tîrziu, într-o pauză, cînd am putut schimba cîteva vorbe cu el, mi s-a revelat, înainte de toate, ca un om care priocete în viitor. Eugen Ghețase vorbește pușin, are economia comandantului de profesie, a bărbatului trecut prin rigoriile multor campanii de luptă. Mi-a spus, în replică la observațiile mele, care nu încercau să-l ascundă însuflețirea: „Drumul spre cel un miliard de kiloași al hidrocentralei abia a început”. Dar abia început, acest drum impresionează prin vastitate și grandios; și aceasta datorită, în primul rînd, muncii oamenilor). Unu, doi... Loviturile cad sacadate, puternice, eue-

bunic, cu păr alb și ochi albaștri copilăroși, luminosi, ca și cum aerul asupra al șantierelor nu țar fi atîns niciodată cu otrava lui lentă, numără ale și alte procente la capitolul „depășiri”, peste planul zilnic de lucru. Draga trimite, prin conducte, turete de apă gîlbuiie cu concentrație de balast, ca să umple zidurile circulare ale celulelor, fiind pasul cu munca oamenilor de pe platforme. Între timp, Mihail Silan, șef de brigadă la platforma nr. 2, studiază, cu un grup de maștrii, ocaziile fixării palplaneșlor cu ciocanele de aer comprimat, pentru o și mai bună etanșare a celulelor. Între timp, lîngă cabina macaralei, inginerul Radu Ciurezu, cel mai tînăr membru al colectivului (venit pe șantier abia de

Părăsim șantierul. Mașina noastră se strecoară cu greu — e un du-te-vino amestor de mașini pe tot drumul — mereu oprită în fața semnalelor: „Atenție! Se dinamitează!”. Văești și zbirînd ca niște strune, dinamitate liniștii minierale Portile de Fier. Și totuși...

Și totuși, ceea ce impresionează, aici, cel mai mult, este liniștea, liniștea de pe fețe, din ochi, căldura aceluia interior, bărbătesc, care guvernează mișcările oamenilor, siguranța pe care-o cîștigă în toate acțiunile lor. Este un calm al încrederii, o liniște la fel de puternică, de masivă, ca și betonul pe care le toarnă la temelie marile construcții; este o liniște pe care nimic n-o poate clinti.

Partidul a pus în fața constructorilor zărea unor planuri de o unică măreție. În 1970-1971, Portile de Fier vor da lumină și energie. Oamenii știu că așa va fi, și de aici hotărîrea lor, calmul lor, încrederea liniștită și mîndria cu care priocesc viitorul.

Alături de ei, curge prin liniște, lung, cu zvoireliri de bulaur, fluviul domestic și supus.

Cînd se va scrie romanul Portilor de Fier, va trebui să se vorbească neapărat despre această liniște, despre această siguranță a oamenilor, mai puternică decît toate zgomotoasele răzvrătiri ale fluviului, ale stîncilor, ale tîrmurilor cu cîșcoale și zăpezi.

„Din mașină, într-un firzuit, am întors capul spre șantierul care se ascușese în umbrela serii. Nu se mai vedea mașinile, oamenii. Nu se mai vedea decît un arhipelag de lumini nemiscate.

O constelație calmă și caldă, ca un simbol al încrederii, prefîgurînd sorii de minie al marii hidrocentrale.

REPUBLICA DOMINICANĂ. — Tensiunea la Santo Domingo se menține. În fotografie: Aspect de la o demonstrație împotriva prezenței trupelor interamericane

Ne peste hotarele

Din nou „golpiștii“

La Casa Rosada, sediul guvernamental din Buenos Aires, pulsul virurilor ferabile militare este, din nou, urmărit cu îngrijorare. După o perioadă relativ îndelungată — trei ani — de acalmie au reapărut simptomele unor agitații în rindurile „extremiștilor“ militari argentinieni.

Surse neoficiale, reluate de influențe — și de obicei bine informate — organe de presă, indicau descopețirea unei tentative de lovitură de stat, pînă la de elemente extremiste de dreapta din rindurile armatei. Potrivit săptămînalului „EL CRONISTA“ „COMMERCIAL“ ministrul de Interne al Argentinei, Juan Palmero, „a aflat la timp“ planul complotiștilor care urmăreau înălturarea președintelui Arturo Illia.

În cercurile ziaristice din capitala argentiniană zvonurile despre presupusul complot sînt puse în legătură cu conflictul care, pare-se, opune pe președintele Illia unei părți a virurilor militare.

Din rîndurile extremiștilor de dreapta din armată s-au auzit unele acuzații publice că „puterea civilă“ deconșteră opinia armatei“. Asemenia formulării, reprezintă, ca să zicem așa, latura emoțională a chestiunii, improvizată pentru a ascunde resortul real.

Surse competente nu fac un secret din faptul că, în fond, „duri“ din virul piramidă militară vor să-și impună proiectele lor și să împingă țara, în pofida opoziției opiniei publice, la participarea în faimoasele „forțe politicești interamericane“. Care este substratul pleoediorilor unora dintre liderii militari pentru „intensificarea luptei contra subversiunii“ și pentru „transformarea armatei argentiniene în nucleul forțelor interamericane“ nu-l greu de sesizat. El urmărește să-și întărească propria lor poziție sau paravanul necesității sprijinului armatei. „Spornind de la premisa că țara ocupă primul loc din America Latină după numărul militarilor — remarcă corespondentul lui „NEUE ZÜRCHER ZEITUNG“ în capitala argentiniană — duri vor să tragă un profit maxim și să-și mărească influența“.

Privite într-un context mai larg, asemenea manevre văd despică implicații politice care depășesc cu mult promovarea ambițiilor unor generali. Astfel, în timp ce știrile despre recrudescența „golpiștilor“ (celeștilor lovitură de stat militare) se încreșcă și se declară liniștitoare că „liderii militari nu se gîndesc la lovitură“, pe canale neoficiale se lansează lozinci semnificative. Una din purtătoarele de cuvînt ale cercurilor de dreapta, revista „EL PRINCIPE“, legată direct de influența personalității financiare argentiniană, afirma recent că „amțierea renovatoare rămîne de înfăptuit“, făcînd apel să se „inițieze adevărată renaștere, întrucît vechii politicieni nu guvernează țara ci o aruncă în brațele subversiunii“. Un asemenea limbaj și asemenea teze relevă tendința forțelor de dreapta de a încerca să forțeze o împingere a țării spre dictatură.

Dacă ne gîndim la toate aceste implicații înțelegem de ce, în pofida unor asigurări liniștitoare cu privire la intențiile liderilor militari, largi cercuri politice din Argentina sînt totuși neliniștite. Și, așa cum remarcă mulți observatori „la fața locului“, în sterele guvernamentale agitația merita mai evidentă a „golpiștilor“ din armată e privită cu îngrijorare.

EM. RUCĂR

OLANDA. — Aspect din timpul unei recente manifestații împotriva politicii S.U.A. în Vietnam

EȘECUL OPERAȚIUNII „VULTURUL CU DOUĂ CAPETE“

Operațiunea „Vulturul cu două capete“, cea mai mare „acțiune de curățire“ întreprinsă de trupele americane în Vietnamul de sud, a luat sfîrșit joi. La ea au participat patru batalioane ale infanteriei marine, care timp de trei săptămîni, au cercetat toate orezăriile pe o suprafață de 800 km pătrați din provincia Quang Ngai, situată la 150 km sud de baza militară de la Da Nang. Agenția Associated Press menționează că operațiunea s-a soldat cu un mare eșec, rezultatul fiind „capturarea a numai 18 arme“ ale patrioților.

lor armate de eliberare care a arătat că în cei cinci ani armata de eliberare din Vietnamul de sud a participat la 145 000 de acțiuni în cursul cărora au fost scoși din luptă peste 500 000 de militari inamici dintre care 22 600 — americani și au fost nimicite 60 de batalioane dintre care 9 — americane. Președintele C.C. al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud a hotărît să decoreze forțele armate de eliberare cu ordinul „Than Dong“ („Cetatea de fier“).

Misiunea de legătură a Inaltului Comandament al Armatei populare vietnameze a înaintat Comisiei internaționale de supraveghere și control din Vietnam două mesaje urgente în care protestează împotriva recentei conferințe de la Honolulu și împotriva hotărîrii autorităților filipineze de a trimite în Vietnamul de sud un efectiv de 2 000 soldați.

Într-o regiune eliberată din Vietnamul de sud, a avut loc o adunare festivă consacrată celei de-a V-a aniversări a unificării forțelor armate de eliberare din Vietnamul de sud. Cu acest prilej a luat cuvîntul Nguyen Thi Bin, comandant adjunct al forțelor

ROMA: Acord de principiu pentru formarea guvernului

Agenția France Presse a anunțat joi seara realizarea unui acord de principiu între cele patru partide care urmează să formeze coaliția guvernamentală din Italia, asupra „dozării“ portofoliilor în viitorul cabinet prezidat de Aldo Moro.

Citînd surse bine informate din Roma, agenția afirmă că Ministerul de Externe ar urma să fie atribuit din nou lui Amintore Fanfani, liderul aripii de stînga a partidului democrat-cristian — iar socialistii ar primi în compensație un al șaselea portofoliu, în afară de vicepreședinția Consiliului, care va reveni liderului socialist Pietro Nenni. În timp ce ministerele de interne și trezoreriei își vor menține actualii titulari, și anume Paolo Emilio Taviani și Emilio Colombo (ambii democrat-cristini), portofoliul de apărare ar urma să fie încredințat social-democratului Robert Tremelloni, care l-ar înlocui pe Giulio Andreotti (democrat-cristian).

Acest acord, precizează France Presse, trebuie, în orice caz, să fie ratificat de conducerele celor patru partide înainte ca Moro să se prezinte în fața președintelui

Saragat la încheierea celor 48 de ore, cu care șeful statului prelungise misiunea ce i-a încredințat-o fostului prim-ministru, pentru a-i raporta asupra rezultatelor demersurilor sale.

Lucrările Comitetului pentru dezarmare

GENEVA 17 — Corespondentul Agerpres, H. Liman, transmite: În sesiunea de joi a Comitetului celor 18 state pentru dezarmare, șeful delegațiilor sovietice Semion Jarpkin a prezentat nota adresată de guvernul sovietic, guvernului Statelor Unite referitoare la prăbușirea bombardierului american în Spania. El a cerut ca nota să fie difuzată ca document oficial al Comitetului. Subliniind că „cel puțin una din armele nucleare pe care le purta bombardierul nu a

fost găsită“, guvernul sovietic consideră că acest accident este foarte grav, el constituind o violare directă a prevederilor Tratatului de la Moscova din 1963, precum și a convențiilor internaționale existente. Nota subliniază primejdia contaminării apelor pe o rază mult mai vastă decît aceea a regiunii în care s-a produs accidentul și ridică problema dreptului de zbor al avioanelor americane încărcate cu armament nuclear în afara granițelor proprii. Delegatul sovietic a cerut ca Comitetul celor 18 state pentru dezarmare să adreseze țările interesate un apel în acest sens. În continuare a luat cuvîntul șeful delegației canadiene E. B. M. Burnas, care a cerut să se treacă la discutarea problemelor nedesiminate. Delegatul canadian și-a exprimat părerea că proiectele Statelor Unite și Uniunii Sovietice sînt o bază de tratative, adăugînd că trebuie avută în vedere și poziția țării neangajate, astfel încît acordul care s-ar încheia să reprezinte opinia generală a membrilor Comitetului.

Au mai luat cuvîntul delegații Poloniei și Statelor Unite.

Pe scurt

● Volumul total al comerțului dintre Japonia și țările socialiste a depășit în anul 1965 ca valoare, pentru prima dată, suma de un miliard de dolari, se spune în raportul departamentului economic al Ministerului Afacerilor Externe al Japoniei. În cursul anului trecut, primul loc în comerțul Japoniei cu țările socialiste l-a ocupat R.P. Chineză, iar locul doi — Uniunea Sovietică.

● LA 17 februarie la baza franceză de la Hammaguir (Sahara) a fost lansat satelitul francez „D-1-A“. Treisprezece minute după lansare în Centrul de control de la Breglîng s-a anunțat că satelitul s-a plasat pe o orbită apropiată de cea prevăzută în calcul. După cum s-a mai anunțat, datorită unor defecțiuni tehnice, intervenție în ultimul moment, lansarea noului satelit francez „D-1-A“ a fost amînată în ultimele zile de două ori.

● ANCHETA în legătură cu împrejurările răpirii și, probabil, asasinării liderului marocan, Ben Barka, continuă să progreseze dezvoltînd noi amănunte. Astfel a devenit joi cunoscut că fostul ofițer superior al serviciului francez de contra-spionaj, Marcel Leroy, aflat deja în detențiune sub acuzația de a nu fi raportat superiorilor săi ceea ce știa în legătură cu răpirea lui Ben Barka, a fost implicat într-o măsură mult mai mare decît se credea pînă acum în această afacere. Judecătorul de instrucție Zollinger a dezlăuit că este în posesia unei comunicări importante din partea serviciului de contra-spionaj care precizează că Leroy deținea informații care i-ar fi permis să-l salveze pe Ben Barka.

● PREȘEDINTELE Consiliului Revoluționar al Uniunii Birmane, generalul Ne Win, s-a întors joi la Rangoon, după o vizită oficială în Ceylon. În comunicatul final, dat publicității în aceeași zi, se arată că generalul Ne Win și primul ministru ceylonez, Senanayake, și-au reafirmat fidelitatea față de politica de neparticipare la birocrațiile militare și de coexistență pasnică între țările cu orientare socială diferită.

Cel mai tînăr oraș al Ungariei socialiste

În anii puterii populare, pe harta Ungariei socialiste au apărut noi orașe, cum sînt: Dumajvaros, Varpalota, Kazincbarcika, și altele, care au schimbat înălțimea țării. Aș vrea în rîndurile ce urmează să vă prezint cel mai tînăr oraș al Ungariei socialiste, Ajka.

Înainte de eliberare Ajka era o comună ca multe altele. Locuitorii ei se îndreptau mai ales cu creșterea bovinelor și porcinelor. În comună se afla o fabrică de sticlă, construită în 1878, și o mină de lignit, în care și-au pierdut viața mulți mineri. Numai în 1909 în această mină au pierit într-un incendiu 55 de mineri.

Astăzi, Ajka este un oraș frumos, pe care cel care n-a trecut pe acolo în ultimul deceniu, nu-l

mai recunoșc. Populația a crescut de peste zece ori, ajungînd la circa 30 000 locuitori. În ultimii trei ani, în Ajka au apărut construcții moderne, străzi asfaltate, magazine, un cinematograf, o piscină, un dispensar medical,

minie de bauxită, care se extrage la Nirab Halimba și alte mine din apropiere. Vizitînd orașul, rămîi impresionat de întreprinderile existente aici. Iată cîteva din ele: o fabrică de aluminiu și alta de aluminiu, o fabrică de

cu surprindere că înainte de a părăsi școala elevii își schimbau pantofii, luîndu-și din vestiare încălțămintea de stradă.

— Pe vremuri — îmi povestește colegul — în sat exista o „școală“ care avea o singură sală de clasă și aceea făcută dintr-un grajd. Cînd începea frigul, sala de clasă era aproape goală, pentru că cei mai mulți copii n-aveau ghete.

Ajka, ca și celelalte comune și orașe ale Ungariei socialiste, a cunoscut în anii puterii populare mari petreceri ogîndind munca plină de abnegație a poporului țării ungare, care construiește socialismul.

A. POP
corespondentul
Agerpres
la Budapesta

Corespondență din Budapesta

școli moderne cu săli mari și luminoase. În jurul orașului s-au deschis mine noi și s-au modernizat cele existente. Prin deschiderea de noi mine de cărbune la Padrag, Csinger-volgy și Csekul, Ajka a devenit centrul carbonifer al județului Veszprem. În apropierea orașului se află și bogate zăcă-

stică și una de cărbuni, o centrală electrică, la Ajka funcționează azi și o școală de mineri, unde tinerii din oraș și salele din împrejurimi pot învăța taierea minerului.

Nu demult un coleg, originar din Ajka, îmi povestește cum în 1920-21, vizitînd școala cea nouă cu 16 săli de clasă, a observat

R. P. UNGARĂ. — Un nou cartier de locuințe a fost construit în ultimii ani în orașul Miskolc

„Declarația de la Honolulu“, document dat publicității după încheierea convorbirilor americano-sud-vietnameze, promite că Statele Unite vor spori „ajutorul economic și social“ (bineînțeleasă în afara celui militar) astfel ca populația „să profite“ mai mult, de alocațiile bugetare destinate susținerii regimului saigonez.

Dar, de fapt, profitorii investițiilor americane sînt tot societățile americane. „L'Express“ arată recent că în timp ce peste 200 000 de soldați și ofițeri americani duc războiul împotriva patrioților, mii de alți americani sînt prezenți în Vietnamul de sud pe un alt front, acela al afacerilor. Și nu lucrează deloc cu pierderi!

Barurile, dancieriile, tripourile, numeroasele magazine, articole de lux, sînt numai cîteva din „marile atracții“ pentru militarii americani care cheltuiesc lunar peste 200 milioane franci. Aceasta este cifra unor afaceri mărunt...

Peste 2 000 de „managers“, reprezentînd marile companii și societăți au invadat pur și simplu noul pămînt al fĂgăduinței, acoperind toate marile comenzi militare și civile, obținînd pro-

fituri întreite și împătite. O societate particulară (R.M.K.—B.R.K.) grupînd patru firme de construcții, a pus în lucru peste 30 de mari șantiere. Două mari societăți Amtraco și Engi-

peste jumătate din consumul de produse petroliere al Vietnamului de sud. Alte societăți au investit milioane de dolari în construirea unor fabrici de hîrtie, de textile, de lapte condensat, realizînd profituri de 20—30 la sută.

Uriase profituri obțin marile societăți producătoare de avioane, automobile, muniții, echipament militar. Comenzile guvernului S.U.A. pentru asemenea furnituri reprezintă, după aprecierea revistei „U.S. News and World Report“, 14,5 miliar-

de dolari numai pentru prima jumătate a acestui an. Companiile producătoare de avioane și echipament aviatic, de exemplu, au primit pentru prima jumătate a anului în curs comenzi de 9 miliarde dolari. Febra businessului bîntuie chiar și în rîndurile milita- rilor americani aflați în Vietnam. Aceștia cumpără de la magazinele armatei mărfuri cu preț redus pe care le revînd apoi cu suprapreț, realizînd beneficii de 200—300 la sută.

Săptămînalul „Newsweek“, relata recent cazul unor subofițeri americani ce au deschis... baruri.

Specialiștii consideră, de altfel, că din cele două miliarde de dolari pe care le acordă anual Statele Unite sub formă de „ajutor“ regimului saigonez, peste patru cincimi se „expatriază“ în interesul profiturilor firmelor instalate la Saigon sau din cauza traficului de droguri, luîndu-și loc din nou în safurile marilor bănci americane.

După cum se vede, expansiunea businessmenilor americani în Vietnam are condiții prielnice. Mai ales acum, cînd Washingtonul a promis marionetelor saigoneze o intensificare a „ajutorului economic și social“, care va permite desigur obținerea unor noi profituri de către companiile americane.

Acestă situație are loc în timp ce populația din zonele controlate de trupele guvernamentale și intervenționiste se zbate în cruntă mizerie, suferînd de foamă și epidemii.

„Sînt numai cîteva imagini de pe un front, ale cărui victorii în dolari, se recoltează cu prețul zecilor de mii de jertfe omenești.

IOAN TIMOFTE

Manifestări românești la Viena

Reprezentanța din Viena a Agenției O.N.T. „Carpați“ a organizat în capitala austriacă o serie de manifestări consacrate cunoașterii României și posibilităților pe care le oferă turismul în țara noastră.

Într-o mare sală a sindicatelor au fost prezentate filme documentare despre țara noastră. Radiodifuziunea austriacă a consacrat României emisiunea „Zburajă cu noi“. Programul a cuprins alături de informații turistice și o expunere a regiunilor Sică Alexandrescu despre misiunea teatrală din România. Tenorul Ion Buzar, prezent de cîteva luni pe scena „Volksoper“ din Viena, a interpretat liederuri. Programul s-a încheiat cu o suită de melodii populare românești prezentate de o formație condusă de Nicușor Predescu. Numerosul public aflat în sala A.E.Z., de unde s-a transmis emisiunea, a răsplătit cu aplauze formația orchestrală românească.

La aceste manifestări a fost de față ambasadorul Republicii Socialiste România la Viena, Mircea Ocheană.

Va renunța Marea Britanie la baza din Aden?

În cursul recentelor dezbateri din Camera Comunelor s-a analizat și „strategia britanică la est de Suez“, în contextul căreia s-a vorbit, fără îndoială, despre Aden. Nu se știe de unde, mai multe ziare britanice printre care „Daily Express“, au aflat că „Marea Britanie a hotărît să abandoneze baza aeronavală din Aden și să-și evacueze unitățile militare care se află în prezent aici“.

Privit acelorși surse, o parte din cei 12 000 de soldați și trupele terestre și de aviație engleze, staționate în Aden, va fi transferată în Bahrein, iar baza de pe teritoriul adenit va fi redusă în următorii doi ani la rolul unui simplu post de aprovizionare.

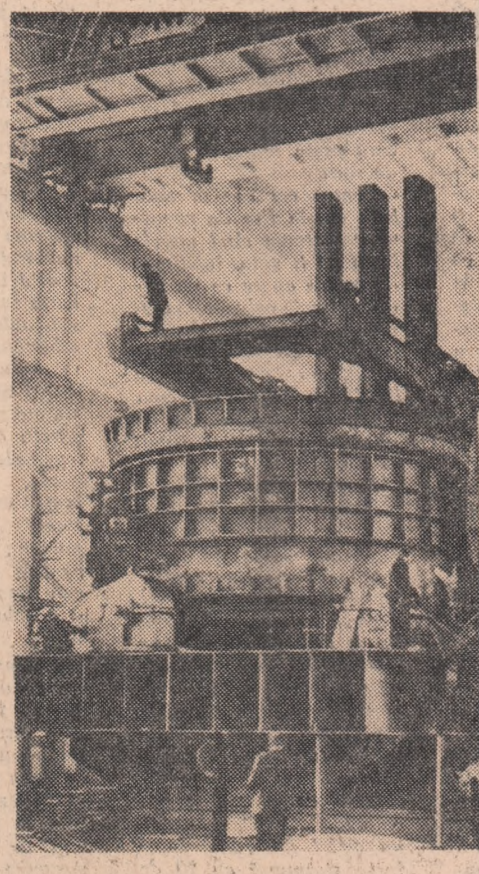
Termenul de doi ani corespunde exact timpului care a mai rămas pînă la acordarea independenței Federației Arabiei de Sud, în care este inclus și Adenul. Prin urmare, ar fi logic ca guvernul de la Londra să-și ia din timp măsurile de retragere militară de pe un teritoriu care va deveni în curînd independent. Numai că ultimele acțiuni ale diplomației britanice cu privire la Aden nu îndreptăcesc o atare ipoteză.

Dar, „viziunea“ Londrei asupra viitorului stat independent diferă substanțial de cea a populației adenite, a liderilor politici și conducătorilor mișcării de eliberare de aici. Aceștia din urmă doresc un Aden independent, în conformitate cu principiile O.N.U. și cu rezoluțiile pe care Adunarea Generală le-a adoptat referitor la Arabia de sud. Guvernul britanic însă a lansat planul creării unui „stat unitar“, potrivit căruia independența Adenului este condiționată de unirea lui cu celelalte șeicute și sultanate din actuala Federație.

Tezele britanice, cunoscute încă de acum șase luni, au fost reafirmate zilele trecute în raportul „Comisiei de experți britanici“, înșărcinată cu prezentarea de recomandări referitoare la revizuirea actualei constituții a Federației. Frontul de Eliberare al Arabiei de sud a dat publicității o declarație în care califică proiectul „Comisiei de experți drept „o nouă conspirație imperialistă“, menită să suprime lupta de eliberare din această regiune.

În aceste condiții, se poate acorda credit afirmației că britanicii au hotărît, brusc, să-și retragă baza militară din Aden? O asemenea posibilitate este greu de admis. Mai mult chiar, un purtător de cuvînt al Ministerului Colonilor a calificat drept „speculative“ relatările ziarelor britanice cu privire la retragerea din Aden. Și, cu toate acestea, numeroși observatori consideră că ipoteza retragerii nu trebuie întrutotul exclusă. Ori-cum, nu se poate ca discutînd despre Aden, guvernul britanic să nu fi analizat și varianta desfășurării bazei militare de aici, în situația cînd ar fi silit s-o facă. Însă, dacă a luat sau nu hotărîri în acest sens, se va ști abia săptămîna viitoare cînd Cartea Albă cu privire la apărare va fi dată publicității.

ION D. GOIA

U.R.S.S. — Asamblarea unui cuplor electric la Uzina de utilaj electrotehnic din Novosibirsk